

Foto: Arnoud Reijnen, Kees van Groenigen en Janny van Keulen vormen het bestuur van de werkgroep. Ze hebben hart voor de stad.

Waardevol Tiel: al 35 jaar luis in de pels

30-06-2011 09:02

TIEL - „In lang niet alle gevallen krijg je je zin, maar we hebben dan wel de discussie op gang gebracht." Aldus Arnoud Reijnen, die voorzitter is van Waardevol Tiel. De werkgroep zet zich al 35 jaar in voor een leefbaar Tiel waarin voldoende of beter gezegd ruime aandacht is voor cultuurhistorie. „De laatste jaren hebben we ons samen met de Oudheidkamer voornamelijk beziggehouden met het aanzien van de stad. We hebben niets tegen moderne architectuur, maar belangrijke elementen uit het verleden dien je wel te respecteren."

door Erik de Bruin

„Voor de toekomst van de stad is dat zelfs van vitaal belang", vervolgt secretaris Kees van Groenigen. Samen met penningmeester Janny van Keulen zijn ze bijeengekomen in het huis van Huub van Heiningen. De denktank van de club, zoals hij door de anderen wordt omschreven, woont in de Sint Walburgstraat. Vlakbij het politieke hart van Tiel (honderd meter verderop ligt het stadhuis) bevindt zich het epicentrum van de werkgroep. Reijnen: „We komen hier elke maand bijeen om te vergaderen. Tijdens de vergadering wordt aan de kaak gesteld wat in onze ogen niet klopt en hoe we daarop actie kunnen ondernemen. We gaan af op wat we zelf ondervinden en hebben gelezen - de gemeentepagina wordt door een ieder van ons gespeld - en we krijgen regelmatig signalen van Tielenaren. Omdat ze weten dat we in die 35 jaar een aardige dossierkennis hebben opgebouwd en in staat zijn de juiste wegen te bewandelen. Wat overigens niet wil zeggen dat we iedereen supporteren die ergens tegen ageert. De actie om de vestiging van het LPG-bedrijf Margas op industrieterrein Kellen tegen te houden hebben we bijvoorbeeld niet gesteund. Het bedrijf zat midden in Kesteren. De locatie waar ze naartoe is verhuisd, is een stuk veiliger. Bovendien vindt het transport van gevaarlijke stoffen niet meer over de weg, maar per schip plaats. Wat ook minder gevaar oplevert voor de omgeving. Een recent voorbeeld is de vestiging van een cultureel centrum in de Westluidensestraat. Daar ageren wij op voorhand niet tegen. Behalve als het indruist tegen de archeologische waarden. Wij vinden alles in de binnenstad waardevol. Dat Tiel geen waardevolle binnenstad zou hebben omdat tijdens de Tweede Wereldoorlog veel verloren is gegaan, is een volkomen onterecht beeld. Kijk naar de woningen op het

Badhuisplein. Een vroeg voorbeeld van sociale woningbouw. Slopen zou eeuwig zonde zijn. Vijfentwintig jaar geleden wilde de woningbouwvereniging dat, maar daar hebben we toen succesvol tegen geageerd. Nu wil diezelfde woningcorporatie weer slopen terwijl de bewoners en wij als werkgroep opnieuw pleiten voor renovatie. Het is alsof je dezelfde nachtmerrie nogmaals beleeft."

'Stilzwijgend'

„Na de oorlog is drie keer zoveel gesloopt als in de oorlog", doet Van Heiningen een duit in het zakje. „Veel karakteristieke dingen zijn stilzwijgend verdwenen. De gemeente kiest vaak voor de gemakkelijkste weg. Er wordt ons inziens onvoldoende tegenwicht geboden aan economische belangen." „Het heeft ook te maken met het zelfbewustzijn van de stad", haakt Reijnen in. „Tiel heeft het in zich uit te groeien tot een toeristische trekpleister, maar dan moet je je wel durven profileren als een grensstad in het hart van Nederland. Het is belangrijk dat oude, karakteristieke panden hun aantrekkingskracht behouden. Dat kan alleen als nieuwbouw zo goed mogelijk wordt ingepast. Uit landelijk onderzoek blijkt dat binnen 25 jaar veel winkelpanden in het centrum van steden leeg komen staan. Behalve als de binnenstad cultuur-historische waarde heeft. De leegstand grijpt al om zich heen. Als je bezig bent met sloop en nieuwbouw, wat al veelvuldig gebeurt, moet je dus goed weten wat je doet. Natuurlijk begrijpen we dat de gemeente telkens verschillende belangen moet afwegen en daar hebben we ook begrip voor. We willen niet alsmaar drammen, maar wel met ideeën komen en de discussie aanzwengelen. Vaak doen we dat door het publiekelijk onder de aandacht te brengen. Hetzij door een brief aan het college van Burgemeester en Wethouders en de gemeenteraad te schrijven hetzij door de media te informeren."

Verloedering Elzenpasch

In het meest actuele geval is voor beide gekozen. In een lange brief aan de raad, die ook naar de pers is gestuurd, wordt de verloedering van de Elzenpasch aan de kaak gesteld waarbij wordt ingestoken op de minimale politie-capaciteit tijdens nachtelijke uren. „Want daar ligt het probleem", stipt Van Heiningen aan. „Er wordt niet gehandhaafd." Van Groenigen: „We hebben van een omwonende een aantal foto's gekregen waarop je kan zien dat vandalen vrij spel hebben. Er wordt graffiti gespoten en fikkie gestookt en bovendien is er 's nachts herrie. Dat de politie hier niet adequaat tegen optreedt is omdat er te weinig capaciteit is. Veel capaciteit gaat verloren doordat de politie ook toezicht moet houden bij alle evenementen die onze stad rijk is. Wij vragen ons af of het evenwicht niet zoek is en hopen dat onze brief aanleiding geeft tot een discussie in de gemeenteraad. Investeren in het onderhouden van een mooi park, wat terecht is vanwege het feit dat het een landgoed is geweest met bijzondere flora en fauna, is zonde als je niet optreedt tegen personen die de leefbaarheid verstieren."

'Zuinig ruimtegebruik'

Waardevol Tiel, dat tot vier jaren geleden enkel een milieuwerkgroep heette ('de vlag dekte niet meer de lading'), bruist van de energie. De lange brief naar de raad en een goed bijgehouden website zijn daar het bewijs van. De werkgroep legt zich neer bij het feit dat je niet alles naar je hand kan zetten. Reijnen: „In lang niet alle gevallen krijg je je zin, maar we hebben dan wel de discussie op gang gebracht." Concrete successen zijn wel te benoemen. Onder andere het verzet tegen de dijkverzwaring, die aanvankelijk boven de stadsmuren zou uitkomen. Ook heeft de werkgroep in samenwerking met de Wetenschapswinkel en de Universiteit van Utrecht de stadsgrachten bemonsterd. Kees: „Groeï van de stad is ook altijd een belangrijk item geweest. Wij hebben systematisch gepleit voor zuinig ruimtegebruik. Gelukkig zijn de vroegere bestuurlijke idealen om rond de eeuwwisseling te zijn gegroeï naar tachtig- tot honderdduizend inwoners, niet bereikt. Men wilde daarmee een economisch vliegwiel in stelling brengen. Veel van wat wij waardevol vinden, zou daarmee echter zijn afgebroken."